

Stikkelse, baade med Hensyn til Indblikket i Assistentshusets pecuniaire Forhold og med Hensyn til de Vilkaar, paa hvilke dettes Overdragelse til Communen paatænkes. Magistraten udbad sig derfor, at der om de pecuniaire Forhold maatte tilveiebringes Oplysninger, som kunde supplere, hvad der findes meddeelt i „Danst Tidsskrift“ I. S. 303 og i „Meddelelser fra det statistiske Bureau“, 4de Samling, S. 179, og tilføiede slutteligt:

„Om Overdragelsesvilkaaene maatte der formeentlig kunne skee en nærmere Udtalelse fra Ministeriet, hvorved bemærkes, at der ikke vil kunne være Tale om, at Communen skulde ville overtage noget Activ til anden Priis end, at den derved vilde blive aldeles stadesløs, og at den ligesaa vil kunne betale noget Bederlag for Overdragelsen af den eventuelle Fordeel ved Assistentshusets Drift, da den maa gaae ud fra, at dette hidtil ikke har givet noget Overflud, naar Driftscapitalen, Bygninger og Inventarium ansættes til deres rette Priis, og naar det betænkes, at hvis Communen skal skaffe Driftscapital, vilde den ikke kunne have en saadan under 5 pCt. aarlig Rente, samt at det hverken vilde svare til Hensigten eller blive tilstedet, at der søgtes directe Fordeel ved Driften udover Godtgjørelse for Renter og Omkostninger og et ringe Overflud til at dække mulige Tab. Magistraten skal ogsaa allerede nu berøre, at efter Politidirecteurens Erklæring maa det ansees for stridende imod Retsaaandhævelsen og skadeligt, at Assistentshusets Privilegium med Hensyn til stjaalne og tabte Koster vedbliver, og hvis dette skulde falde bort, maa der regnes paa større Tab end hidtil, ligesom der da heller ikke bliver noget andet væsentligt Privilegium tilbage, som kunde give Assistentshuset Fordele fremsfor de private Laangivere, eller foranledige Communen til at gjøre Opoffrelser til Staten for at kunne oprette en Laaneanstalt liig Assistentshuset, hvis Staten vil opgive dettes Drift; Communen vilde mulig ogsaa i saa Fald heller indskrænke sig til at forsyne nogle af Andre oprettede Laanecontoier med større Driftscapital“.

Allerede under 6te October s. A. saae Finantsministeriet sig istand til at tilstille Magistraten en i det statistiske Bureau udarbejdet Overrigt over Assistentshusets Virksomhed fra 1856—57 til 1863—64, og oplyste derhos, at Bygningerne efter Assurancesummen vare anslaaede til 106,100 Rd. og Inventariet til 10,000 Rd., samt at Pantebeholdningen den 23de September 1865 var 460,591 Rd. 16 Sk., og at Gjennemsnitssummen af den i Assistentshuset indstaaende Capital havde været

i 1860—61	457,068 Rd.
i 1861—62	497,700 —
i 1862—63	524,921 —
i 1863—64	490,447 —
i 1864—65	437,510 —

Med Hensyn til det øvrige Indhold af Magistratens Skrivelse udtalte Ministeriet sig derhos saaledes:

„Naar det i bemeldte Skrivelse gjentagne Gange antydes, at Communen i intet Tilfælde er findet at bringe Statskassen noget Offer, da er et saadant hverken forlangt eller tilfattet; men paa den anden Side tør Finantsministeriet ikke overse, at Assistentshuset med dets Midler og hele Indretning udgjør en integrerende Deel af den almindelige Fond, som ved Lov af 9de April 1851 er henlagt til Invalidforsørgelsen og de militaire Underclasses Pensionering. Der kan derfor heller ikke være Tale om at bringe Communen noget Offer. Finantsministeriet tilfigter at ordne dette med Fattigforsørgelsen i Communen i nær Forbindelse staaende Anliggende paa en Maade, der bedst kunde stemme overeens baade med Communens og Statens Tarv, forsaavidt Staten maa ønske sig befriet for enhver Virksomhed, der ligesaa heldig kan udøves af Private, og som ikke staaer i Forbindelse med egentlige Statsviemed. Af denne Grund tvøvede Finantsministeriet at burde henvende sig til den ærede Magistrat med Forespørgsel, om Communen kunde være findet at overtage en Indretning, der dog unægtelig har et communalt Viemed og kun et saadant. Dette, og ingenlunde fordi